

Elżbieta Choińska-Bochdan

Zgorzałe, gm. Stężyca, woj. gdańskie

Informator Archeologiczny : badania 12, 298-299

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Warstwy osadnicze stanowiła ciemnobrunatna ziemia ze śladami jaśniejszych soczewek gliny, w których odkryto resztki rozwleczonych palenisk, węgiel drzewny, duże ilości ułamków ceramicznych - w warstwach młodszych całkowicie obtaczanych i górą obtaczanych; w warstwach starszych górą obtaczanych, bardzo dużo kości zwierzęcych, z zabytków żelaznych: 4 noże, 4 fragmenty narzędzi, haki i gwoździe, kabłąki do włader, fragmenty okuć oraz rogową oprawkę grzebienia, igłę kościaną i 6 kawałków surowca bursztynu.

Czas użytkowania obiektu datuje się na IX-XII wiek.

Opracowane materiały z wczesnośredniowiecznego grodziska w Owidzu będą przechowywane w magazynach Muzeum Archeologicznego w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

SIEMIROWICE, gm. Cewice
woj. słupskie
Stanowisko 8

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Aleksandra Szymańska. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe grupy kaszubskiej kultury łużyckiej z IV i V okresu epoki brązu.

Cmentarzysko kurhanowe liczące 8 kurhanów położone jest w odległości 1,5 km na południe od cmentarzyska kurhanowego nr 1, przy drodze biegnącej z Siemirowic do Bochówka.

Przebadano kurhan I o średnicy 11 m i wysokości 1,50 m. Podstawę jego stanowiły dwa kręgi kamienne, koncentryczne, zbudowane z dużych, ściśle przylegających do siebie kamieni. Krąg zewnętrzny posiadał średnicę 8,5 m, natomiast krąg wewnętrzny o średnicy 5 m i wysokości 1 m zbudowany był z czterech warstw kamieni.

Inwentarz kurhanu stanowiły w centralnej jego części drobne ułamki porozbijanych popielnic i nieduża ilość przepalonych kości ludzkich. Kurhan był przypuszczalnie obwarowany.

Badania na stanowisku 8 nie będą kontynuowane.

ZGORZAŁE, gm. Stężyca
woj. gdańskie

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Elżbieta Chońska-Bochdan. Finansował Wojewódzki Konserwator Zabytków. Pierwszy sezon badań. Osada otwarta, XII wiek.

Osada położona jest na wzniesieniu w pobliżu wschodniego brzegu Jeziora Raduńskiego. Na powierzchni pola zinwentaryzowano 18 rysujących się jam i palenisk. Szereg z nich zostało zniszczonych na skutek orki.

Zbadano 2 działki o wymiarach 5 x 5 m, na których występowały zarysy 2-ch jam.

Jama nr 8 o zarysie owalnym o wymiarach 2,50 x 1,20 m głębokości 0,40 m, wypełnisko stanowiło palenisko kamienne i warstwa piaszczysto-żwirowa przesycona węglem drzewnym. Z zabytków występowała duża ilość ceramiki całkowicie obtaczanej, 1 przęślik, 1 nóż żelazny. Jama nr 13 o zarysie czworoboku o wymiarach 1,80 x 1,0 m, głębokości 0,80 m, wypełniona była łupanymi kamieniami w zwartym układzie /rozmiary kamieni: 0,40 x 0,25 m do drobnych o średnicy 10 cm/. Pomiędzy nimi znaleziono fragmenty rotacyjnego kamienia żarnowego. Z uwagi na przepalenie kamieni, obiekt interpretuje się jako palenisko. Materiały zabytkowe przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

ŻUKCZYN, gm. Pruszcz Gdański
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Pietrzak.
Finansowała Północna Dyrekcja Okręgowa
Kolei Państwowych w Gdańsku. Cmentarzy-
sko płaskie kultury oksywskiej i wielbar-
skiej z okresów późnolateńskiego i wpływów
rzymskich /I wiek p.n.e. - II wiek.n.e./.

Stanowisko położone jest ca 650 m na południowy wschód od wsi, w rozwidleniu dróg polnych prowadzących do wsi Kleszczewko i Złej Wsi. W związku z wybieraniem żwiru przeznaczanego na budowę nasypu nowej linii kolejowej do Portu Północnego, Muzeum Archeologiczne przeprowadziło badania ratownicze.

Cmentarzisko w Żukczynie należy odnieść do zespołu osadniczego grupującego się wokół Pruszcza Gdańskiego i należy do jednego z największych cmentarzyisk tego skupiska. Jest ono typowe dla nekropoli odnoszących się do kultur oksywskiej i wielbarskiej, z charakterystycznym obrządkiem pogrzebowym - ciałopalnym i szkieletowym. Odkryto i wyeksplorowano 134 obiekty, z tego na groby ciałopalne przypada 108, na szkieletowe - 26. Wśród grobów ciałopalnych wyróżniono groby jamowe, popielnicowe i popielnicowe "czyste", na groby jamowe przypada 68 z tego 9 uszkodzonych, na popielnicowe 33 z tego 4 uszkodzone i 7 popielnicowych "czystych". Na uwagę zasługuje w grobach ciało-